

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0197/2009

1.4.2009

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku o konsultację w zakresie immunitetu oraz przywilejów
Antonio Di Pietro
(2008/2146(IMM))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Aloyzas Sakalas

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	4
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	8

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku o konsultację w zakresie immunitetu oraz przywilejów Antonio Di Pietro (2008/2146(IMM))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o konsultację w zakresie immunitetu parlamentarnego Antonio Di Pietro, przekazany przez właściwy organ Republiki Włoskiej w dniu 15 maja 2008 r. ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 5 czerwca 2008 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Antonio Di Pietro, zgodnie z art. 7 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 10 Protokołu w sprawie Przywilejów i Immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r. i 21 października 2008 r.¹,
 - uwzględniając art. 68 ust. 1 włoskiej konstytucji,
 - uwzględniając art. 6 ust. 1, oraz art. 7 ust. 13 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0197/2009),
1. podejmuje decyzję o odmowie uchylecia immunitetu Antonio Di Pietro;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji oraz właściwym organom Republiki Włoskiej.

¹ Sprawa 101/63, Wagner/Fohrmann i Krier, Zbiór Orzeczeń 1964, s. 195, sprawa 149/85, Wybot/Faure i inni, Zbiór Orzeczeń 1986, s. 2391 i sprawy połączone C-200/07 i C-201/07, Marra/De Gregorio i Clemente, dotychczas nie wprowadzone do Zbioru Orzeczeń.

UZASADNIENIE

I. FAKTY

Stałe Przedstawicielstwo Republiki Włoskiej przekazało Parlamentowi Europejskiemu pismem z dnia 15 maja 2008 r. nakaz sądu cywilnego w Rzymie z dnia 10 kwietnia 2007 r. w sprawie cywilnej nr 85124/2003 pomiędzy Filippo Verde (powód) a Antonio Di Pietro (pozwany).

W nakazie tym sąd włoski, rozpatrując linię obrony Antonio Di Pietro podnoszącego niedopuszczalność skargi, zwraca się do Parlamentu Europejskiego o podjęcie decyzji w sprawie immunitetu Antonio Di Pietro, ponieważ w momencie zdarzenia był on posłem do Parlamentu Europejskiego.

Dnia 12 lutego 2003 r. na oficjalnej stronie internetowej partii politycznej „Lista Di Pietro” został opublikowany artykuł autorstwa Antonio Di Pietro, który pojawił się już wcześniej w dzienniku „Rinascita” dnia 26 października 2002 r.

W artykule tym dotyczącym postępowania toczącego się przed sądem w Mediolanie w sprawie IMI-SIR przeciwko Lodo Mondadori Antonio Di Pietro stwierdził, że Filippo Verde został oskarżony - wraz z innymi sędziami - o korupcję ze względu na fakt, że przyjął łapówkę za ustalenie wyroku (zdanie naruszające przepisy miało brzmienie: „...w procesie „Lodo Mondadori” wyrok został wydany przez sąd w Rzymie - zawsze pod bezpośrednim lub pośrednim wpływem sędziów: Metta, Verde i Squillante - co wykluczyło decyzję arbitrażową...”).

We wstępnym wezwaniu Filippo Verde stwierdza, że nigdy nie figurował na liście oskarżonych w sprawie Lodo Mondadori oraz oskarża Antonio Di Pietro o rozpowszechnienie obiektywnie fałszywych informacji, co stanowi przestępstwo zniesławienia (dawny art. 595 kodeksu karnego). W wezwaniu Filippo Verde żąda zadośćuczynienia (dawny art. 185 kodeksu karnego) oraz odszkodowania (dawny art. 12 ustawy nr 47 z dnia 8 lutego 1948 r.) w łącznej kwocie w wysokości 210 000 euro.

Antonio Di Pietro przyznaje, że w jego artykule pojawił się „zdumiewający błąd” spowodowany typowymi trudnościami podczas kopiowania pliku. W rzeczywistości Filippo Verde nigdy nie brał udziału w procesie w sprawie Lodo Mondadori; był natomiast zamieszany w sprawę IMI-SIR, w której został uniewinniony.

Linia obrony Antonio Di Pietro zakłada, że wspomniany problem techniczny/maszynowy pojawił się, gdyż środki masowego przekazu powszechnie zajmowały się dwiema sprawami pod jedną nazwą „IMI-SIR/Lodo Mondadori”.

Antonio Di Pietro dowodzi dalej, że błędne zawarcie nazwiska Filippo Verde w tym artykule było w każdym razie bez większego znaczenia, gdyż artykuł dotyczył głównie politycznych

skutków danego postępowania prawnego.

Pozwany podkreśla również, że artykuł został sformułowany tak, że podkreślał fakt, iż zarzuty postawione przez prokuratora nie zostały jeszcze ogłoszone.

II. RAMY PRAWNE I UWAGI OGÓLNE DOTYCZĄCE IMMUNITETU POSŁÓW DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

1. Art. 9 i 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. stanowią, co następuje:

Art. 9:

Wobec posłów do Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Art. 10:

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają:

- a. na terytorium swojego państwa - z immunitetów przyznawanych posłom do parlamentu ich państwa,*
- b. na terytorium innego państwa członkowskiego - z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego.*

Immunitet chroni także członków podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został schwytany na gorącym uczynku i nie może on stanowić przeszkody w wykonywaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregośkolwiek ze swoich członków.

2. Procedura w Parlamencie Europejskim podlega art. 6 i 7 Regulaminu. Odnośne przepisy stanowią, co następuje:

Artykuł 6 - Uchylenie immunitetu:

1. Wykonując swoje uprawnienia związane z przywilejami oraz immunitetami Parlament dąży przede wszystkim do utrzymania swojej integralności jako demokratycznego zgromadzenia prawodawczego oraz do zagwarantowania niezależności posłów w sprawowaniu ich funkcji.

(...)

2. Każdy wniosek w sprawie uchylenia immunitetu posła skierowany do Przewodniczącego Parlamentu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego jest przedstawiany na posiedzeniu plenarnym oraz przekazywany właściwej komisji.

(...)"

Artykuł 7 - Procedury dotyczące immunitetu:

1. Wnioski o uchylenie lub o skorzystanie z immunitetu i przywilejów są rozpatrywane przez właściwą komisję niezwłocznie w kolejności, w jakiej zostały wniesione.

2. Komisja przedstawia projekt decyzji zawierający jedynie zalecenie przyjęcia lub odrzucenia wniosku o uchylenie lub skorzystanie z immunitetu i przywilejów.

3. Komisja może zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia zasadności uchylenia lub skorzystania z immunitetu. Zainteresowany poseł ma możliwość udzielenia wyjaśnień, może także przedłożyć wszelkie dokumenty oraz dowody pisemne, które uzna za istotne. Poseł może być reprezentowany przez innego posła.

4. Jeżeli wniosek o uchylenie immunitetu opiera się na więcej niż jednej podstawie, to każda z nich może być przedmiotem odrębnej decyzji. Sprawozdanie komisji może, w drodze wyjątku, zawierać propozycję, aby uchylenie immunitetu dotyczyło wyłącznie prowadzenia postępowania karnego, tak, aby przed wydaniem prawomocnego orzeczenia poseł nie mógł zostać zatrzymany ani aresztowany oraz by nie można było podjąć żadnych innych kroków uniemożliwiających mu wykonywanie mandatu.

(...)

6. W przypadku wniosku o skorzystanie z przywilejów lub immunitetu komisja stwierdza, czy istnieją okoliczności stanowiące administracyjne lub inne ograniczenie swobody przemieszczania się posłów udających się na miejsce obrad Parlamentu lub z niego powracających bądź swobody wyrażania opinii lub głosowania podczas wykonywania mandatu lub czy wchodzi one w zakres art. 10 Protokołu o przywilejach i immunitetach niewynikających z prawa krajowego. Komisja przedstawia właściwemu organowi propozycję wyciągnięcia odpowiednich wniosków.

7. Komisja może wydać uzasadnioną opinię co do właściwości wyżej wymienionego organu oraz co do dopuszczalności wniosku, natomiast nie może w żadnym przypadku wypowiadać się o winie bądź braku winy posła oraz o zasadności wszczęcia wobec niego postępowania karnego na podstawie zarzutów, które są mu stawiane, nawet wtedy, gdy badanie wniosku pozwala komisji na dokładne zapoznanie się ze szczegółami sprawy.

(...)

13. Wszelkie wnioski o udzielenie informacji co do zakresu przywilejów oraz immunitetu posłów do Parlamentu wystosowane przez właściwe władze będą rozpatrywane zgodnie z powyższymi zasadami."

III. UZASADNIENIE PROPONOWANEJ DECYZJI

Di Pietro twierdzi, że istnieje związek pomiędzy jego działalnością polityczną a artykułem będącym przedmiotem sporu oraz wzywa do zastosowania art. 68 ust.1 włoskiej konstytucji, która stanowi, że „nie można pociągnąć do odpowiedzialności posłów do Parlamentu z powodu wyrażonych przez nich opinii czy też stanowisk, jakie zajęli w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych”.

Wniosek ten należy rozumieć jako wniosek o zastosowanie art. 9 Protokołu, mając na uwadze, że A. Di Pietro jest (byłym) posłem do Parlamentu Europejskiego, a artykuł, o którym mowa, został opublikowany w czasie, kiedy wciąż pełnił funkcję posła.

W rzeczywistości w jego oświadczeniach zebranych w pozwie przez powoda, A. Di Pietro

rzadko wypowiadał się na tematy publiczne.

Opisując i poddając krytyce jedną z najważniejszych spraw sądowych mającą niedawno miejsce w życiu politycznym we Włoszech, a tym samym przedstawiając opinię swoim wyborcom na temat sprawy o znaczeniu publicznym, wykonywał on obowiązki służbowe posła do Parlamentu.

Stwierdza się zatem, że A. Di Pietro wykonywał mandat posła do Parlamentu. Próby ograniczania swobody wyrażania opinii posłów do Parlamentu na temat spraw uzasadnionego interesu publicznego oraz wnoszenie takich spraw do sądu uważa się w demokratycznym społeczeństwie za niedopuszczalne oraz stanowi naruszenie art. 9 Protokołu, który ma na celu ochronę wolności słowa posłów podczas wykonywania ich obowiązków, zgodnie z interesem Parlamentu jako instytucji.

IV. WNIOSKI

W oparciu o powyższe rozważania Komisja Prawna, po przeanalizowaniu argumentów za i przeciw skorzystaniu z immunitetu, zaleca przyjęcie wniosku o skorzystanie z immunitetu Antonia Di Pietro.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	31.3.2009
Wynik głosowania końcowego	+: 9 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Carlo Casini, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis